

ISSN:2791-9609

"Somuncu Baba Bahçesinin Taze Çiçeği"

somuncubaba
İLİM KÜLTÜRÜ VE EĞİTİM DERGİSİ

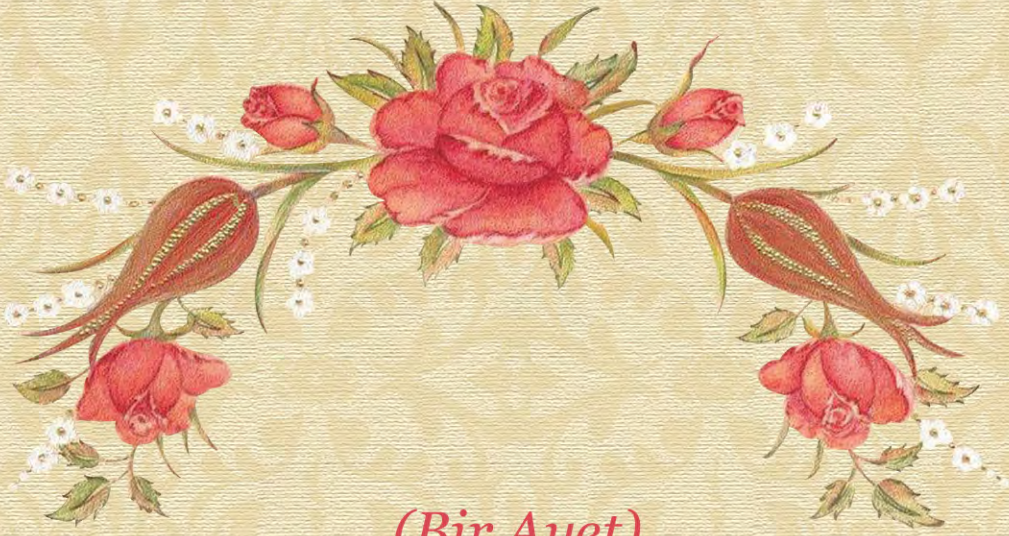

Çocuk

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.

AĞUSTOS 2025 / Yıl: 32 - Sayı: 298

(Bir Ayet)

“Ey iman edenler! Allah’tan korkun ve herkes, yarına ne hazırladığına baksın. Allah’tan korkun, çünkü Allah, yaptıklarımızdan haberdardır.”

(59/Haşr, 18)

(Bir Hadis)

“İslâm beş esas üzerine kurulmuştur: Allah’tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed’in Allah’ın Rasûlü olduğuna şehadet etmek, namaz kılmak, zekât vermek, haccetmek ve ramazan orucunu tutmak.” (Buharî, İman, 2)

Editör'den Merhaba

Rabb'imizin Emanetleri - Doğaya ve Hayvanlara Sevgiyle Bakmak

Sevgili çocuklar; gözlerinizi kapatıp bir ormanı hayal edin: Kuşların cıvıltısı, rüzgârda sallanan yapraklar, sevimli tavşanlar, koşan sincaplar... İşte Rabb'imizin bize sunduğu bu güzellikler, sadece izlememiz için değil, aynı zamanda korumamız için de yaratıldı.

Yüce dinimiz İslâm, doğayı ve hayvanları sevmemizi, onlara iyi davranmamızı emreder. Çünkü her bir çiçek, her bir ağaç, her bir canlı Allah'ın yarattığı özel birer varlıktır. Peygamber Efendimiz (s.a.v) buyuruyor ki; *"Yerdekilere merhamet edin ki, göktekiler de size merhamet etsin."* Bu ne demek biliyor musunuz? Yani biz yerde yaşayan tüm canlılara -ister bir kedi, ister bir karcınca olsun- merhametle davranırsak, Allah da bize merhamet eder.

Bir çiçeği koparmadan önce düşünelim: O da Allah'ın "ol" demesiyle hayat buldu. Bir kuşun yuvasına zarar vermeden önce hatırlayalım; o kuş, yavrularını korumaya çalışan bir anne ya da baba. Peygamberimiz (s.a.v.) hayvanlara çok nazik davranırdı. Susuz kalmış bir köpeğe su veren kişiyi cennetle müjdelediğini biliyor muydunuz? Aynı şekilde, açlıktan ölen bir kediyi hapseden bir kadının da cezalandırıldığını anlattı bizlere.

Sevgili dostlarım, çevremizdeki doğa da hayvanlar da bizim için birer emanet. Emanet ne demek? Birisinin bize güvenerek verdiği, zarar vermeden korumamız gereken şey demek. İşte Allah bize bu dünyayı emanet etti. Bu emanete iyi bakmak, çöplerimizi doğaya atmamak, ağaçları korumak, hayvanlara zarar vermemek bizim görevimizdir.

Peki, çevreyi nasıl koruyabiliriz? Çöplerimizi yere atmamalıyız. Çöp kutuları bunun için var. Bir çöp, bir hayvanın canını yakabilir veya toprağı kirletebilir. Gereksiz yere suyu boşa akıtmamalıyız. Musluğu açık bırakmak, suyu israf etmektir. Su, hayat demektir. Ağaçları korumalıyız. Bir ağaç onlarca yıl yaşar, gölge verir, meyve verir, kuşlara yuva olur. Geri dönüşüm yapmalıyız. Kullanılmış kâğıtları, plastikleri ve camları ayrıştırmak, dünyamızı temiz tutar. Hayvanlara zarar vermemeliyiz. Unutmayalım: Bir çiçeği suladığımızda, bir kuşa yem bıraktığımızda ya da çöpleri geri dönüştürdüğümüzde, hem doğa mutlu olur, hem biz sevap kazanırız. Bu ayki dergimizde, doğayı tanıyacak, hayvan dostlarımızla ilgili yepyeni bilgiler öğrenecek ve İslâm'ın bize nasıl güzel yollar gösterdiğini keşfedeceğiz. Haydi, hep birlikte Rabb'imizin yarattıklarına sevgiyle bakalım!

Sevgiyle kalın...

ISSN: 2791-9609

Çocuk

Somuncu Baba Çocuk Dergisi
AĞUSTOS 2025 Yılı: 32 Sayı: 298

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.

İmtiyaz Sahibi ve
Genel Yayın Yönetmeni
Dr. Kemal DEMİR

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
M. Hulüsi ERDEMİR

Yayın Editörleri
M. Nazmi DEĞİRMENÇİ
Hulusi KESKİNTEPE

Yayın Kurulu
Prof. Dr. Nihat ÖZTOPRAK / Prof. Dr. Ali YILMAZ
Prof. Dr. Sebahat DENİZ / Prof. Dr. Bilal KEMİKLİ
Prof. Dr. Abdullah KAHRAMAN
Prof. Dr. Ali AKPINAR

Grafik Tasarım
Es- Seyyid Osman Hulüsi Efendi Vakfı

Dergimizi, Web Sayfamız ve Mobil
Uygulamalarımız Üzerinden Okuyabilirsiniz:

Basım-Yayım
Çamlıca Basın Yayın Eğitim Sağlık
Turizm İnşaat San. ve Ticaret A. Ş
Zaviye Mah. Hacı Hulüsi Efendi Cad.
No: 89 (44700) Darende / MALATYA
Tel:(422) 615 15 00 Faks:(422) 615 28 79
www.somuncubaba.net
cocuk@somuncubaba.net

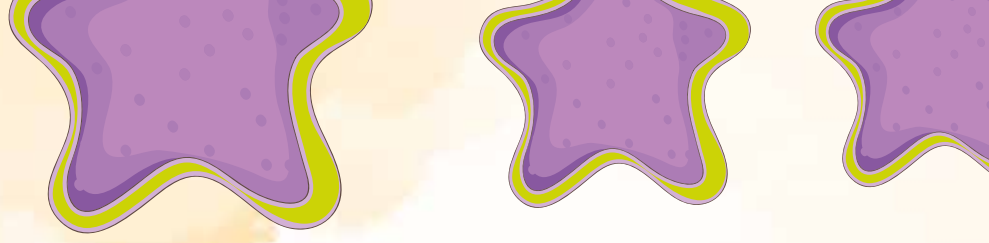
2

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2025

İçindekiler

Âlemlerin Rabbi Olan Allah.....	4
Sırrı ER	
Serçeler.....	6
Emine Yılmaz DERECİ	
Hayvanları Tanıyalım / Kunduzlar.....	8
Hamidullah HALICI	
İnsanlara ve Tabiata Merhametli Olabilmek....	10
Naciye BEYZA	
Orman Yangını ve Hayvan Dostlarımız.....	12
Raziye SAĞLAM	
Umut Rüzgârları.....	14
Erbay KÜCET	
Kardeş Şehirler Mekke	16
Sait ÖZER	

İllerimizi Tanıyalım / Aksaray	18
Tarihte İlginç Vakıflar / Tohum Saklayan Vakıf	20
Nisa ERCİYES	
Uçan Savaşçı Rahmiye	22
İsmail ÇOLAK	
En Kıymetli Emanet	24
Erdal KARASU	
Serçenin Hüznü.....	26
E. Esra ŞAHİN	
Hayalci Çocuk	28
Seda Bayrak DURGUT	
Bitkileri Tanıyalım / Kavun.....	30
Ayşe Gül PINAR	
İlginç Bilgiler	32

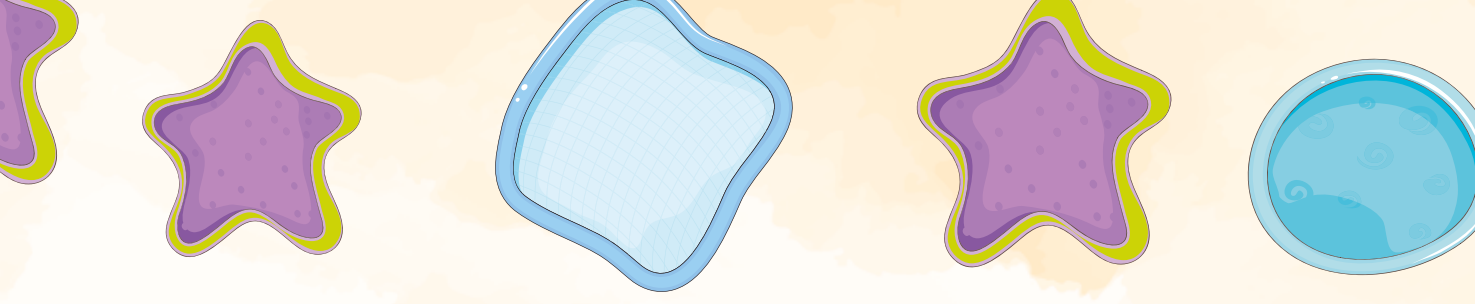

Âlemlerin Rabbi Olan Allah

4

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2025

Sevgili çocuklar;

Namaz kılarken her rekâta Fatiha Suresi'ni okuruz. Bu surenin ilk ayeti şudur: *"Elhamdü lillahi Rabbil âlemin/Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamedederim/şükrederim."*

Bu ayetten anlıyoruz ki, evrende Dünya'dan başka yerleşim yerleri ve canlılar mevcut. Halk arasında uzaylı denilen bu yaratıklar epeyce ilgimizi çekiyor. O varlıklar hakkında yeterli bilgiye sahip değiliz.

Adına kâinat dediğimiz evrende ne varsa hepsini yaratan Allah'tır. Yüce Allah, birdir, ortağı ve benzeri yoktur. Evrendeki eşsiz düzende, Allah'ın birliğini, eşi ve benzeri olmadığını kanıtlamaktadır.

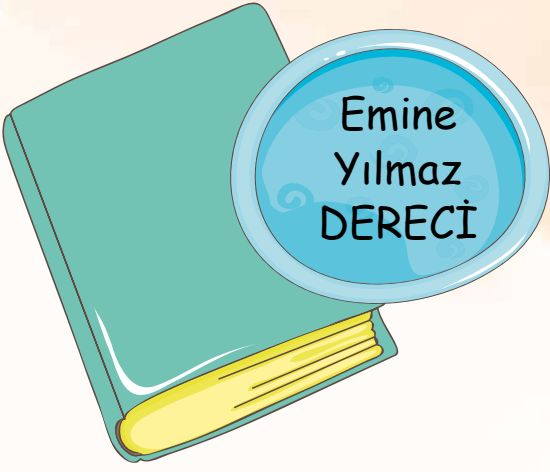
Allah'ın varlığı ve birliğini anlamak için çevremizde her zaman gördüğümüz hayvanlara, bitkilere, gökteki güneşe ve yıldızlara bakıp düşünmeliyiz. Böylece, bunların kendiliğinden olamayacağını anlamış oluruz.

Bütün canlılar gibi insanlar da doğar, büyür ve ölürler. İnsan dışındaki canlı varlıkların, yaşadıkları süre içerisinde, içgüdüleri ile hareket ettiklerini biliyoruz. Arı bal yapar, ipek böceği ipek örer, tavuk yumurtlar. Bütün bunlar, onların yaratılış amaçlarına uygun olarak gerçekleşir.

Düşünen bir canlı olarak, insan ise varlıkların en değerlisidir. İnsanlar, bilim, sanat ve teknik konularda yeni eserler üretebilir.

İnsanların ürettiği eserler ne kadar güzel ve eşsiz olsa da cansızdır. "Yaratma", yalnızca Allah'a mahsustur. Allah, her şeyi yaratandır. Bir ressam, tabiatı konu alan güzel bir tablo yapabilir. Ancak, bu ressamı da, tabiatı da yaratan Allah'tır.

Allah; yaratıcı, dirilticidir. Evrende hiçbir şey yokken O vardı. Her varlık, yok olabilir ama O, kalıcıdır (Bâki'dir).

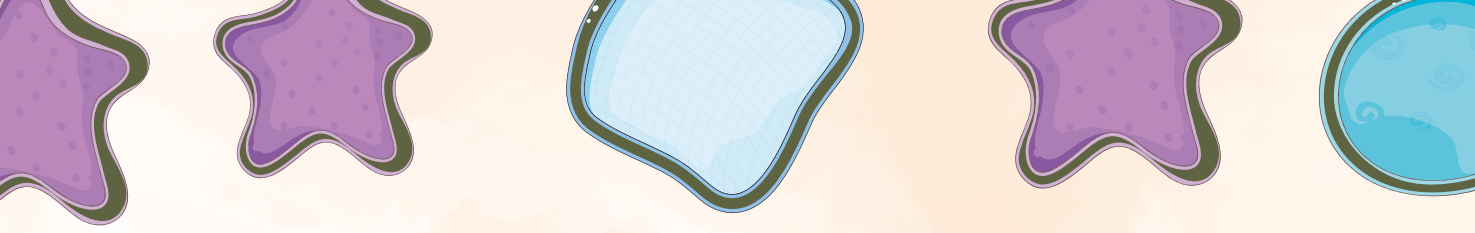

Serçeler

6

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2025

Otobüs, durakta durmuş yolcularını indiriyor, binmek için sırada bekleyenleri yavaş yavaş içerisine alıyordu. Ömer ve annesi de bu otobüsün içindeydiler. Ömer kafasını otobüsün penceresine dayamış dışarısını seyrediyordu. Gözlerine sağdaki çimenlikte; sağa sola hızlı hareket eden, yere inip kalkan iki serçe takıldı. Onlara dikkatlice bakmaya başladı. Serçeler koca bir sineğin peşindeydiler.

- Anneciğim, serçeler ne yapıyorlar?
- Avlanıyorlar galiba...

Otobüs kalkınca serçeler arkada kaldılar. Ömer'in, evine gidene kadar serçeler hiç aklından çıkmadı. Evde annesine;

- O tatlı serçeleri unutamadım anneciğim. Gözümün önünden gitmiyorlar.

- Serçeler hakkında benimde unutamadığım bir yazı var, okuduğumda hayretler içinde kalmıştım. Allah hiçbir canlıyı sebepsiz yaratmadı, her canlının doğaya ve insanlığa faydası vardır yavrum.

- Serçelerinde mi?

- Elbette. Okuduğum yazıda bir çevre felaketinden söz ediliyordu. 1958 de Çin'de, üretim faaliyetlerini düşürdükleri için dört canlıya karşı savaş ilan edilmiş. Bunlar, sıçanlar, sivrisinekler, sinekler ve

serçelermiş. Serçeleri pirinç tarlalarına zarar veriyor diye yok etmeyi düşünmüşler. Düşündükleri, kuşlar tohumları yemeyecek ve daha fazla yiyecek insanların olacaktı. Ne yazık ki sonuç tam tersi olmuş. Serçeler öldürülüp kuş türlerinin de kimisi yok olunca Çin'de büyük bir kıtlık baş göstermiş.

Hale Hanım'ın sesi üzüntülü çıkıyordu.

- Çekirge ve diğer kontrol altında tutulan böcekler çoğalıp kontrolden çıkmış ve açlıktan milyonlarca insanın ölmesine sebep olmuş. Doğadaki bozulan dengeyi düzeltmek için O devletin başka devletlerden serçe istediği söyleniyor. Serçelerden bahsedilince bu yazı aklıma geliverdi. İnsanoğlu hatasını anlıyor ama bazen geç olabiliyor. İnsanoğlu sevmeli, yaşatmalı, her canlıya merhamet etmeli. Yüce Rabb'imiz bize nice nice güzel rızıklar vermiş, israf etmesek, bencilce davranmasak, elimizdekini paylaşsak bu dünya çok güzel olurdu.

Ömer de hüzünlenmişti. Pencereyi açıp dut ağacında ötmekte olan serçelere seslendi;

- Sizi seviyoruz. Bizim ülkemizde daima, güven içinde sevinçle, huzurla ötün, hep ötün. Cık cık cık diye.

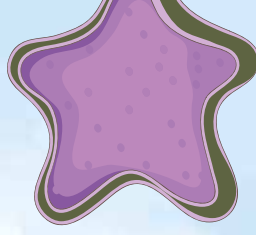
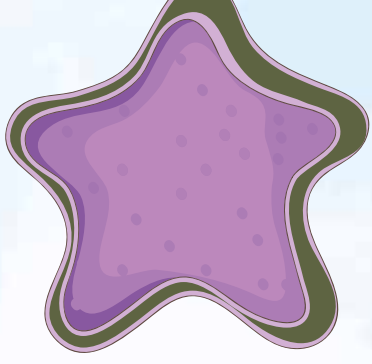
- Cık cık cık!

Hamidullah
HALICI

Hayvanları Tanıyalım

Kunduzlar

Kunduzlar dünyanın en büyük ikinci kemirgenidir. Kalın kahverengi kürkleri, pullu kuyrukları ve perdeli arka ayakları vardır. Yetişkinler baştan kuyruğa bir metreden uzun olabilir.

Kunduzlar ağaç gövdelerini kesmek için kullandıkları büyük, güçlü dişleriyle bilinirler. Diş minesindeki demir dişlere turuncu bir renk verir ve onları süper güçlü yapar. Dişler dudaklarının önünde çıkıntı yaparak kunduzların su altında çiğnemelerine olanak tanır. Güçlü dişler bile ağaçları kemirek aşınır, bu yüzden dişleri asla büyümeyi bırakmaz.

Kunduzlar yarı suculdur, yani kısmen karada ve kısmen suda yaşarlar. Kunduzlar için ideal yaşam alanı ormanlarla çevrili tatlı su alanlarıdır.

Kunduzların iyi bir duyma, koku alma ve dokunma duyusu vardır ancak görme yetenekleri zayıftır ve karada yavaştlar bu

yüzden nadiren sudan yirmi metreden fazla uzaklaşırlar. İdeal yaşam koşulları yaratmak ve yiyecek kaynaklarına gidip gelmek için su yolları sağlamak için barajlar ve kanallar inşa ederler.

Kunduzlar otçuldurlar, yani yaprak, kabuk, dal, kök ve su bitkileri yerler. Ağaç kesmeye olan heveslerine rağmen odun yemezler. Bunun yerine kabuğun altındaki selülozu yerler ve odunu baraj ve kulübe inşa etmek için kullanırlar.

Kunduzlar mükemmel yüzücülerdir ve saatte sekiz kilometreye (saatte beş mil) kadar yüzebilirler. Su altında çok zaman geçirirler ve nefeslerini on beş dakikaya kadar tutabilirler. Ayrıca şeffaf olan fazladan bir çift göz kapakları vardır. Bunlar su altında gözlük görevi görecektir şekilde kapatılır.

Naciye
BEYZA

İnsanlara ve Tabiata Merhametli Olabilmek

10

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2025

Yüce Rabb'imiz Kur'an-ı Kerim'de "Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik." buyuruyor. Peygamber Efendimiz'in özelliklerinden biri de, insanlara, hayvanlara, tabiata tüm yaratılmışlara karşı çok merhametli olmasıydı.

Merhametli davranmak sadece insanlara karşı değil hayvanlara, bitkilere, çiçeklere, böceklere kısaca her canlıya karşı zarar vermemektir. Yumuşak davranmak, onların sağlık ve güzellik içinde yaşamalarına yardımcı olabilmektir.

Merhamet, sadece acıtmaktan ibaret değildir. Bir canlıya zarar vermemek, ona iyilik etmek, onu Allah'ın armağanı ve emaneti olarak görmektir. Tabiat Allah'ın bizlere verdiği kıymetli bir emanettir. Bütün nimetleri ile insanların faydasına sunulmuştur. Ağaçları, kuşları, denizleri, çiçekleri, çevremizi korumak bizim görevimizdir. Çiçeği koparmadan seyretmek, karıncayı ezmek için dikkatli yürümek, çöplerimizi yere atmamak doğaya karşı merhametli olmanın örnekleridir.

Tabiat demek yaşam demektir. Eğer tabiat yok olursa bizler de yok olmaya mahkûm oluruz. Tabiatı korumalı ve sevmeliyiz. Unutmayalım ki tabiat bekçi ile değil sevgi ile korunur

Sokakta, evimizin çevresinde bir kedi, bir kuş gördüğümüzde ona su vermek, yiyecek vermek, Allah'ın yarattığı canlılara olan sevgimizin bir göstergesidir. Peygamberimiz (s.a.v.), susuz kalmış bir köpeğe su veren bir

kişiden Allah'ın razı olduğunu bildirmiştir.

Merhamet, kalp inceliği ve gönül yumuşaklığıdır. İnsanı insan yapan erdemlerden biridir. Merhamet hepimizin kalbinde olmalı. Bunun için de sevmenin, sevilmenin, değer vermenin ne kadar önemli olduğunun farkına varmalıyız. İşte o zaman kötülükler son bulur, insanlar daha güzel anlaşır ve tabiat da gereken değeri görür.

İnsanlara karşı merhametli olmak da İslam'ın bize öğrettiği önemli bir ahlaki değerdir. Bir arkadaşımız üzüldüğünde onunla ilgilenmek, yaşlı birine yardım etmek merhametli olmaktır. İnsanlara sabırla yaklaşmak bizleri Allah'a yakınlaştırır. Merhametli bir insan, kibirli olamaz; başkasının kusurunu araştırmaz, affedici olur.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Merhamet etmeyene merhamet olunmaz." Biz merhametli olursak, Rabb'imiz bizlere daha çok merhamet eder.

Kalbimizi iyilikle, anlayışla, şefkatle, sevgiyle dolduralım. Unutmayalım ki, merhamet bir Müslüman'ın kalbindeki en güzel süstür.

Merhamet insanlık için temel bir değerdir. Bu duygu, insanların daha anlayışlı, daha yardımsever ve sevgi dolu olmalarını teşvik eder. Merhamet, insanların birbirine yardım etme arzusunu artırır. Empati yapma ve daha anlayışlı olma yeteneğini geliştirir. İnsanlar arasındaki ilişkileri güçlendirir. Daha adil, sevgi ve merhamet dolu bir toplumun temelini oluşturur.

Raziye
SAĞLAM

Orman Yangını ve Hayvan Postlarımız

12

Sonuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2025

Sevgili çocuk dostlarım;

Çok hareketli günler içindeyiz. Öğleden sonra, yakınımızdaki ormandan birden alevler yükselmeye başladı. Alevleri görünce Uzun Kulak'la birbirimize baktık ve aynı anda; "Ormandaki dostlarımızı kurtarmalıyız!" diye bağırarak koşmaya başladık.

Ormanda tilki Kadife Kuyruk, üç geyik kardeş, sincaplar, tavşanlar, kaplumbağalar ve daha niceleri vardı ve yuvalarının olduğu orman yanıyordu. Yangını duyan herkes, itfaiye ve diğer afet ekipleriyle birlikte çalışarak elinden geleni yapmak için ormanın yakınlarına gelmişti.

Biz Uzun Kulak'la, henüz ateş ve dumanın ulaşmadığı yerlerdeki hayvan dostlarımıza ulaştık. Kadife Kuyruk'la üç geyik kardeş de can havliyle kaçmaya başlamışlardı. Üç geyik kardeşten biri, hızla kaçarken büyük bir taşla çarpıp yaralanmıştı. Onları sincaplarla tavşanlar izliyordu. İki tane kaplumbağa çok yavaş yürüdüğü için, Uzun Kulak öne doğru eğildi ve;

"Üzerime atlayın!" diye bağırdı.

Kaplumbağalar hemen Uzun Kulak'ın üzerine çıktılar. Ve ben;

"Haydi, bizi takip edin! Doğru çiftliğe gidiyoruz!" dedim.

Hep beraber çiftliğe kadar koştuk. Uzun Kulak;

"Arkadaşlar, hepinize geçmiş olsun."

Kadife Kuyruk;

"Camgöz ve Uzun Kulak, sizler çok iyi dostlarsınız. Çok teşekkür ederiz ama çiftli-

ğin sahipleri bizi burada isterler mi?"

Ben;

"Kadife Kuyruk, Hafize Teyze ve torunları Ömer'le Zeliş gerçek bir hayvan severdir. Yangın söndürülüp tekrar yuvalarınıza kavuşuncaya kadar burada kalabilir, karnınızı doyurabilir ve dinlenebilirsiniz."

Derken Hafize Teyze, Ömer, Zeliş ve kâhya geldi. Çocukların dumandan kararmış yüzlerinde, gözleri boncuk gibi parlıyordu. Onlar da birer tane tavşan kurtarmıştı. Bizi görünce kocaman gülümsediler. Zeliş coşkuyla;

"Hepiniz ne kadar güzelsiniz! İyi ki buraya geldiniz." dedi.

Hafize Teyze bütün hayvanları tek tek okşadı ve kâhyaya;

"Önce yaralı olanlarla ilgilenip bir güzel tedavi etmek lazım. Sen hemen veterineri getir, hepsini bir muayene etsin." dedi.

Yangın, pikniğe gelenlerin dikkatsiz bir şekilde ateş yakmasından kaynaklanmıştı. Neyse ki ekipler ve çevredeki insanların yardımlarıyla fazla yayılmadan kısa sürede söndürüldü. On kadar ağaç yanmıştı. Yangının çıkma sebebini duyunca, böyle bir dikkatsizlikle bu kadar canlıların zarar görmesi karşısında hepimiz çok üzüldük. Ormanlarımızı korumak hepimizin görevidir. Onların yanıp yok olması doğamız için büyük bir felakettir.

Bir dahaki sayımızda çiftliğimizdeki misafir dostlarımızı anlatacağız.

Görüşmek üzere çocuklar, hoşça kalın...

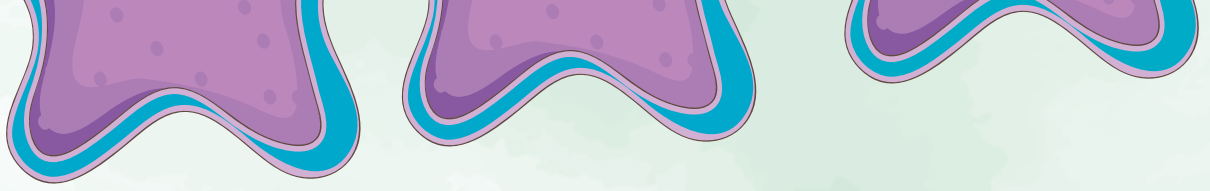
Erbay
KÜCET

Umut Rüzgârları

14

Umut Rüzgârları | AĞUSTOS 2025

Gazze’de sabahlar, kuş cıvıltısından ziyade, yüreklere oturan uzaktan gelen uğultularla başlardı. Küçük Esra, daha yedi yaşındaydı ve güne gözlerini açtığı anda ilk yaptığı şey, yanı başında uyuyan kardeşi Ammar’ın cılız başını okşamak olurdu. Beş yaşındaki Ammar, geceleri açlıkla karışık kâbuslarla uyanırdı ve Esra’nın dokunuşu, onun için dünyadaki en güvenli limandı.

İsraillilerin kuşattığı Gazze’de, evlerinin camları çoktan çatlamış, tuzla buz olmuştu. Her bir çatlak, geçen günlerin, yaşanan acıların sessiz bir tanığı gibiydi. Mutfaktaki boş tencereler ise, haftalardır süren sessizliğe alışmıştı; içlerinde pişen son sıcak yemekleri Esra bile hatırlamıyordu. Damacanalardan son damlalar da tükeneli çok olmuştu ve boğazları, her geçen gün daha da kuruyordu. Annesinin yokluğunda, Esra hem bir abla hem de küçük Ammar için bir anne olmaya çalışıyordu. Kendi küçük yüreğindeki korkulara rağmen, kardeşine bir umut ışığı olmak zorundaydı.

Bir sabah, şafak henüz sökerken, dışarıdan gelen sesler Esra’yı uykusundan sıçrattı. Bu sesler, alışkın oldukları bombalama seslerinden farklıydı. Kalbi hızla çarparken, titreyen elleriyle pencereye koştu. Gördüğü manzara karşısında nefesi kesildi. Sokakta, rengârenk yelekler giymiş insanlar vardı. Kimisi sırtında battaniyeler taşıyor, kimisi yorgun ama umut dolu gözlerle çocuklara su dağıtıyordu. “Ammar, uyan. Çabuk. Aşağı inmeliyiz” diye fısıldadı heyecanla. Sesindeki titreme, korkudan çok, uzun zamandır tatmadığı bir duygudan, umuttan geliyordu. Sokağa indiklerinde dünyanın dört bir yanından, farklı dillerden, fark-

lı yüzlerden gelmiş aktivistler oradaydı. Her birinin gözlerinde şefkat okunuyordu. Getirdiklerini dağıtırken, her pakete yüreklerinin bir parçasını da ekliyorlardı. Esra’ya gülümseyerek yaklaşan sarışın bir kadın, elindeki paketi uzattı. İçinde sıcacık ekmek, bir parça peynir ve iki minik çikolata vardı. “Adın ne güzel, Esra.” diyen kadının sesi anne şefkatiyle doluydu. “Ben Anna. Çok uzaklardan, sadece sizin yüzünüzdeki gülümsemeyi görmek için geldik.” Ammar, parlayan gözleriyle çikolatayı küçük ellerine aldı ve titreyen bir nefesle ablasına sarıldı. O an, açlık bile arka planda kalmıştı. O an, sadece iki küçük çikolatadan çok daha fazlası vardı, sınırsız bir insanlık köprüsü kuruluyordu. Esra, uzun zamandır ilk kez, tebessüm etti.

Gönüllüler, gün boyu çocuklarla oyunlar oynadı, onlara şarkılar söyledi. Unutulmuş çocuk sesleri, Gazze’nin sokaklarında yankılandı. Ammar, daha önce hiç görmediği oyuncaqlarla oynarken kahkahalar atıyor, Esra ise Anna’nın anlattığı uzak diyarların masallarını dinlerken gözleri doluyordu.

O gece, Esra ile Ammar, karnlarını doyun, yürekleri sıcak bir hisle evlerine dönerken gökyüzüne baktılar. Yıldızlar, her zamankinden daha parlak, daha umutlu ışığıyordu. “Bir gün, biz de büyüyüp başkalarına yardım edeceğiz, değil mi abla?” dedi Ammar. Esra, kardeşinin küçük, sıcacık elini tuttu ve gülümsedi; “Evet Ammar. Bir gün herkes birbirine yardım ederse, dünya gerçekten güzel bir yer olur. O zaman kimse aç kalmaz, kimse korkmaz.” O gece Gazze’nin göğünde ilk defa savaşın değil, insanlığın ve umudun sesi yankılandı.

Bir Kitap

Sait
ÖZER

Kardeş Şehirler Mekke

Kitabın Adı: Kardeş Şehirler Mekke

Yazar: Hafsa Boynukalın

Yayınevi: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları

Yayın Yeri ve Yılı: Ankara/2023

Sayfa sayısı: 52

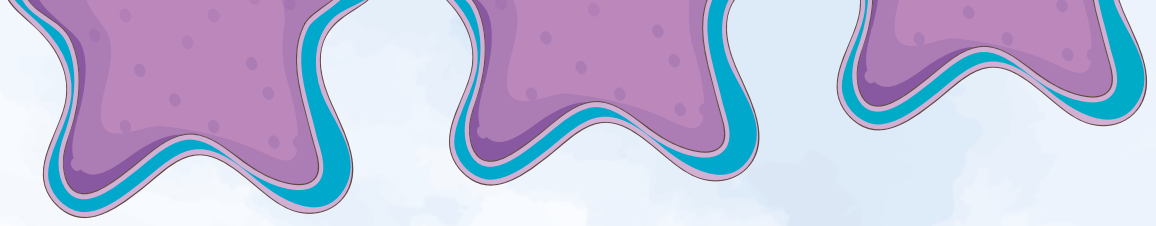
Yaş aralığı: 8+

İşlenen Konular: İbadet aşkı, mutluluk, özlem, sevgi, saygı...

16

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUS 2025

Müjdeli bir haber aldığımızda ne kadar da mutlu oluruz değil mi sevgili çocuklar? İşte bugün sizlerle paylaşacağım Kardeş Şehirler Mekke adlı kitabımızın sizler gibi çocuk kahramanları Ayşegül ve Murat kardeşler de aldıkları müjdeli haber karşısında öyle mutlu oluyorlar. Onlara bu müjdeyi babaları Orhan Bey veriyor. Tahmin edin bakalım acaba aldıkları müjde ne ile ilgili? Elbette hemen tahmin ettiniz zira kitabımız Mekke başlığını taşıdığı için bu müjde de Mekke ile ilgili olacak değil mi? Doğru tahminde bulundunuz.

Orhan Bey ve ailesi birlikte umreye gidecekler. Bu haberi duyan Ayşegül ve Murat'ı büyük bir heyecan kaplıyor. Hemen koşarak anneannelerine Mekke'ye gidecekleri haberini veriyorlar tabii o da çok mutlu oluyor. Hiç durmadan hemen hazırlıklara başlıyorlar. Anneanneler orada çocuklara İslâmiyet'in doğuşunu anlatacağını söylüyor. Yolculuk günü gelip çattığında talihsiz bir olay oluyor ve anneanneleri ayağını incitiyor ve Mekke'ye gidemiyor. Çocuklar her ne kadar üzülse de ellerinden bir şey gelmiyor. Anneanneleri ayrılacakları vakit onlara bir kutu uzatıyor. Bu kutuda torunlarına yazdığı mektuplar var. Çocuklardan bu mektupları Mekke'ye vardıklarında okumalarını istiyor. Nihayet bir eksikle bütün aile sıcak Mekke topraklarına kavuşuyor. Rehberleri önce onlara Mekke'nin kurulduğu yer hakkında bilgi veriyor. Daha sonra Kâbe-i Muazzama'ya gidiyorlar ve Orhan Bey Kâbe'nin nasıl inşa edildiği hakkında çocuklarına bilgiler veriyor. Biliyorsunuz sevgili çocuklar Mekke'nin kurulması taa Hz. Âdem zamanına dayanıyor. Kâbe'yi ilk inşa eden Hz. Âdem'dir. Daha sonra aradan uzun yıllar geçmiş ve Hz. İbrahim oğlu Hz. İsmail ile Kâbe'yi yeniden aynı temeller üzerine inşa etmiştir.

Kâbe'deki kalabalık çocukların dikkatini çekiyor. Bu esnada anneleri Şükran Hanım onlara bardakla zemzem getiriyor. Zemzem nasıl bir su olduğu hakkındaki bilgiyi yine babaları çocuklarına anlatıyor. Burada çocuklar zemzemle beraber Hacerü'l-esved taşının ne olduğunu da öğreniyorlar. Sanırım Kâbe'nin güneydoğusunda yer alan Hacerü'l-esved'in oraya nasıl getirildiğini biliyorsunuzdur çocuklar. Bilmeyenler için kısaca hatırlatalım. Hacerü'l-esved'i Hz. İbrahim Ebu Kubeys Dağ'ından getirmiş ve Kâbe'nin köşesine yerleştirmiştir. İlk tavafi da oğlu İsmail ile yapmıştır. Aradan geçen yıllarda doğal âfetlerden dolayı Kâbe tamir görmüş ve bu tamir neticesinde de Hacerü'l-esved'in yerine konması gündeme gelmiştir. O zamanlarda henüz Hz. Muhammed (s.a.v.)'e peygamberlik görevi verilmiştir. Zamanın Arap kabileleri aralarında tartışma yaşanmış, her kabile Hacerü'l-esved'i yerine kendisinin koymasına gerektiğini savunmuştur. İşte tam bu sırada Peygamberimiz görülür ve ondan yardım isterler. Peygamberimiz de bu taşı bir örtünün üzerine koyar kabilelerin önde gelenlerine örtüyü tutturup taşıtır ve yerine de kendi mübarek elleriyle koyar. Böylece kabilelerin anlaşmazlıkları da çözülmüş olur. İşte Ayşegül ve Murat bu olayı da babalarından öğrenirler. Unutmadan söyleyelim, çocuklar her ziyaret ettikleri yerin ardından anneannelerinin mektuplarını da okurlar. Anneanneleri her ne kadar Mekke'ye gemesse de mektuplarıyla torunlarına Mekke hakkında bilgi verir.

Kardeş Şehirler Mekke; Mekke, Kâbe, umre ve orada yapılanlar hakkında pek çok şey öğreneceğiniz güzel bir kitap. Şimdiden iyi okumalar...

AKSARAY

İllerimizi Tanıyalım

Hasan Dağı:

Hasan Dağı Aksaray'ın en yüksek noktalarından biri olup hem doğaseverler hem de dağcılık meraklıları için ideal bir bölge. Yüksekliği 3.268 metre olan bu volkanik dağ muhteşem manzaralar sunuyor. Dağın zirvesine doğru yapılacak yürüyüşlerde Kapadokya çevresi kuşbakışı olarak izlenebilir.

Sultanhanı Kervansarayı:

Anadolu Selçukluları döneminden kalma devasa bir ticaret ve konaklama merkezi. 1229 yılında I. Alaeddin Keykubad tarafından inşa ettirilen kervansaray, tüccarların güvenli bir şekilde konaklamaları ve ticaret yapmaları amacıyla yapılmış. İhtişamlı taş işçiliği, süslü kapıları ve geniş avlusu ile göz dolduran Sultanhanı aynı zamanda dönemin mimari anlayışını da yansıtır.

Selime Katedrali:

İhlara Vadisi'nin sonunda yer alan görkemli bir yapı. 8. yüzyıldan kalan yapı Kapadokya'nın en büyük manastırdan birisi. Yüzyıllar önce oyulmuş kaya kilisesi dönemin mimari ustalığını gözler önüne seriyor. Hem dinî hem de askerî amaçlar için kullanılan katedralin içi fresklerle süslenmiş durumda.

“İç Anadolu Bölgesi'nin en ilgi çekici illerinden olan Aksaray, yılın her döneminde hem yerli hem de yabancı turistler tarafından ziyaret edilmektedir. Şehrin pek çok farklı bölgesinde yer alan tarihi yapılar ve doğal güzellikler, bu ziyaretlerin başlıca sebebidir denebilir.”

Ihlara Vadisi:

Aksaray'ın en güzel turistik noktalarından birisi. Vadinin dik yamaçları doğal güzelliklerinin yanı sıra erken Hristiyanlık dönemine ait mağara kiliseleriyle de ünlü. Freskler ile süslü olan bu kiliseler bölgenin tarihî dokusunu başarılı bir şekilde yansıtıyor. Vadi boyunca ise farklı noktalardan duyabileceğiniz suyun sesi eşliğinde unutulmaz doğa yürüyüşleri yapabilirsiniz.

Eğri Minare:

Aksaray'ın simgelerinden olan Eğri Minare Selçuklu dönemine ait bir yapı. Kırmızı tuğladan yapılan minare, özellikle eğik yapısıyla dikkat çeker ve bundan dolayı "Anadolu'nun Pisa Kulesi" olarak da anılır. Yapı Selçuklu mimarisinin en güzel örneklerinden birisi konumunda. Zamanla zemin kaymaları nedeniyle eğilen minare günümüzde tarihî bir anıt olarak korunuyor. Minarenin yanında yer alan cami ise hâlâ ibadete açık durumda.

Ziga Kaplıcaları:

Aksaray'ın doğal termal su kaynaklarından birisi ve şifalı sularıyla ünlü. Bölge termal turizmin önemli noktalarından biri olan kaplıcanın suları, özellikle romatizma, eklem ve cilt hastalıklarına iyi geldiği bilinir. Doğal termal havuzlarında dinlenmek ve sıcak suyun iyileştirici etkisini hissetmek Ziga Kaplıcaları'nın sunduğu başlıca deneyimlerden birisi.

“Aksaray'ın Ağaçören, Eskil, Gülağaç, Güzelyurt, Ortaköy, Sultanhanı, Sarıyahşi olmak üzere yedi ilçesi vardır.”

Nisa
ERCIYES

Tohum Saklayan Vakıf

20

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2025

Vakfın Adı: Ali Paşa bin Hüseyin
Kurucusunun Lâkabı: Cedid, Semiz, Gedik
Kurulduğu Yer: İstanbul
Kuruluş Tarihi: 973 H./1565 M.

Babasının elinden tutmuş, tarlaların arasından geçerken sormuştu küçük Hüseyin;

- Bunlar kim baba?

- Rençberlik yapan köylüler, ambara tohumluk buğday taşıyorlar.

- Tohum ne baba?

- Yediğimiz ekmeğin ana maddesi olan buğdayın, arpanın, yulafın; lezzetli yemeklerimizin malzemesi mercimeğin, nohudun, kuru fasulyenin her bir tanesi aynı zamanda o tahılın tohumudur çocuğum.

Güldü küçük Hüseyin;

- Tohum hiç tükenir mi baba?

Hüseyin'in babası asırlar öteden asırlar sonrasını (bugünün Afrika'sını) görür gibi ufka baktı. Derin bir iç geçirdi;

- Bazen öyle zamanlar olur ki, insanlar bir tanesine bile muhtaç kalabilir yavrum. Buna kıtlık derler... Milyonlarca insan aç kalabilir, küçük çocuklar açlıktan ölebilir...

Bir an ürperdi küçük Hüseyin. Açlıktan ölmek duygusu çok korkunç geldi körpe yüreğine... Öyle ki bir daha babasına soru sormaya bile cesareti kalmadı...

Yıllar geçti ama Hüseyin babasıyla olan o hatırasını hiç unutmadı. Kendine bir hedef belirledi. Büyüyünce bir vakıf kuracak, bu vakıf tohum saklayacaktı. Büyüdüğünde "Cedid Hüseyin" diyorlardı ona... Yeniliklerin adamıydı çünkü... Çatalca'nın hatırı sayılır çiftçilerindendi. Kendine inanan ziraatçı arkadaşlarını da böyle bir vakfı birlikte kurmaya ikna etmişti. Vakıf şirket gibi olacak; cins tohum saklayacak, vakıf faaliyetlerinden elde edilen gelirin üçte ikisi vakfın hizmeti için akar olacak. Kalan üçte birini ortaklar hissesi oranında paylaşacaktı. Böylece, İstanbul'a bağlı Çatalca'da, Ali Paşa oğlu Hüseyin Vakfı kuruldu. Mükemmel bir organizasyonla, gıda ve tarım endüstrisi sahasında üstün bir hizmet geliştirmeyi başardı. Bu vakıf, ipekçiliğimizin gelişmesinde de önemli rol oynadı.

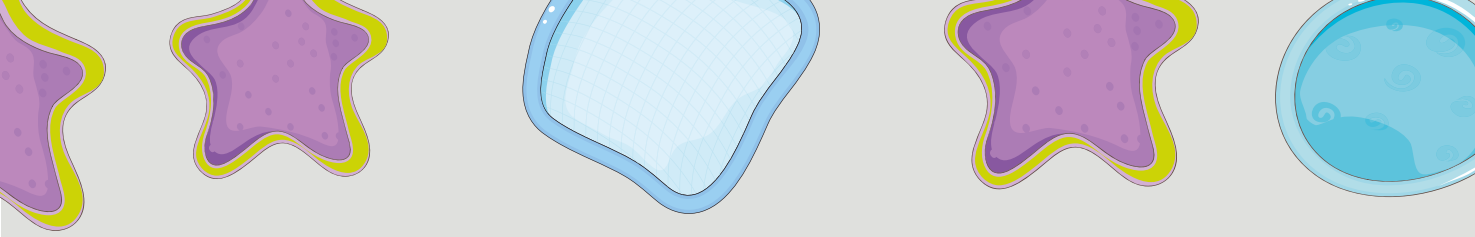
İsmail
ÇOLAK

Uçan Savaşçı Rahmiye

22

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2025

“Tayyar” Hanım, Osmaniye’nin Raziyeler Köyü’ndendi. Asıl adı Rahmiye idi.

Katıldığı savaşlardaki çeviklik ve atikliğinden dolayı ona, “uçan kadın” anlamında “Tayyar Kadın” lakabı verilmişti.

Güney Cephesinde gönüllü birlikler oluştu. Birçok çarpışmaya katıldı. Önce, Albay Arif’in 11. Tümen’inde savaştı.

1920 yılı Şubat’ında, emrindeki gönüllü kuvvetlerle, Hasanbeyli Tüneli’nde Fransızlara saldırdı. Onlardan 80 tüfek, 2 makineli tüfek almaya muvaffak oldu.

Bu kahraman kadın, savaşta şehit düşen iki kişiyi de sırtında taşıdı.

Daha sonra 9. Tümene dâhil oldu. Yine gönüllü olarak bir birliğin komutasını üstlendi. 9. Tümen, Osmaniye’de Fransız karargâhına bir saldırı planlıyordu. Tayyar Rahmiye de birliğiyle beraber, bu saldırıda yer aldı.

Harekât, 1 Temmuz 1920’de başladı.

Fransızlar karargâhlarını, güçlü silahlarla sağlamlaştırdılar.

Bir ara, yağmur gibi yağın düşman ateşi karşısında askerlerimizde, kısa süreli bir endişe

ve duraklama meydana geldi.

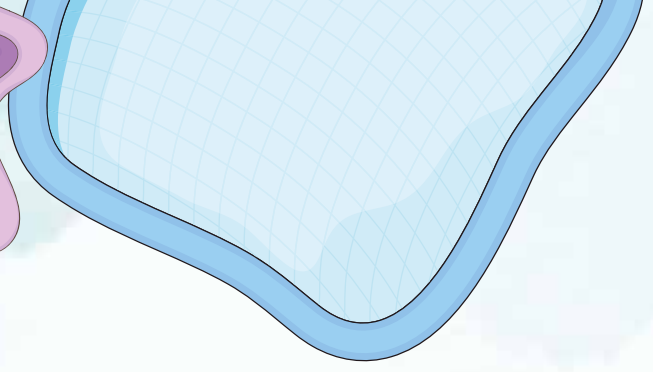
Bunun üzerine Tayyar Rahmiye, askerlerin cesaretini artıran kahramanca bir çıkışta bulundu. Onları yüreklendiren ateşli bir konuşma yaptı. Sözleri savaş alanında şöyle yankılandı:

- Ben kadın olduğum hâlde, ayakta duruyorum da; siz erkek olduğunuz hâlde, yerlerde sürünmekten utanmıyor musunuz?

Düşman karargâhını saran çember gittikçe daralıyordu.

Fakat Tayyar Rahmiye Hanım, daha karargâhın alındığını göremeden, şehitler diyarına “uçup” gitti. Ateş hattında kalan iki arkadaşını korumak için ileriye atıldığı sırada, vurularak yere düştü.

Bu acı kayıp, birliklerimizi üzdü ve derinden etkiledi. Askerlerimizin büyük bir hücum kalkışmasına yol açtı. Kısa sürede düşman karargâhının alınmasını netice verdi.

En Kıymetli Emanet

24

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2025

Canlı cansız varlıklarıyla, renkleriyle, kokularıyla, sesleriyle bize benzersiz güzellikler sunan tabiat evrende var olan en büyük sanat eseridir. Her birimiz tabiatın içinde yer alarak, bu büyülü dünya ile etkileşim içindeyiz. Sadece gözlerimizle değil, ruhlarımızla da yer alınız.

Tertemiz bir denizde yüzmek, şınl şınl akan dere kenarında oturmak, dağlardan inen eşsiz lezzetteki suları içmek, ormanların derinliklerinde yürümek, kuş seslerini dinlemek, göl kenarlarında elimize kitaplarımızı alarak vakit geçirmek, meyve sebze bahçelerinde dolaşmak hepimizin ruhuna iyi gelir.

Toprağın bitki ve ağaçları beslediğini, su ve güneşin hayat kaynağı olduğunu bilerek yaşarız. İnsanlık yüzyıllardır bu hayat kaynağının önemini kavramış, korumak için yollar aramış, yeni nesillere örnek olsun diye özlü sözler bırakmışlardır.

"Yaş kesen baş keser." diyen Fatih Sultan Mehmet, bir ağaç kesmenin bir insan öldürmekle eş değer olduğunu,

"Orman öz yurdun evladı, ormansız yok dünya tadı." diyen Âşık Veysel, orman ve ağaçların değerini,

"Ağaca beşikten mezara kadar muhtacız." diyen Türk atasözü, doğumdan ölüme kadar ağaçlar olmadan yaşayamayacağımızı,

"Bir kimse bir ağaç dikerse Allah o ağacın

meyvesi kadar o kimseye sevap yazar." diyen Hz. Muhammed (s.a.v.), bir ağaç dikmenin değerini ne güzel anlatmışlar.

"Ağaç, çiçek ve yeşillik medeniyet demektir."

"Bırakmak istiyorsan bir eser, bir fidan dikmen yeter."

"Bir avuç altının olacağına bir avuç toprağın olsun."

"Ormansız bir yurt vatan değildir."

"Kıyamet kopmak üzere olsa da, elinde bir fidan varsa dikmemelik etme."

"Orman suya set, güneşe şemsiyedir."

"Kirlili çevre insanın ruhunu kirletir, kirlili ruhlarda çevreyi kirletir."

"Çevreyi korumak sevgiyle başlar, sevmek yaşatmaktır."

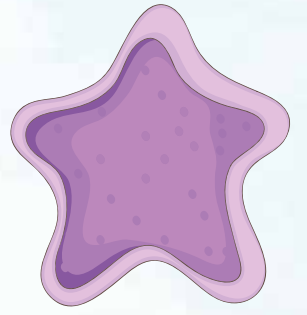
"Birbirimizle değil, çevre kirliliği ile savaşalım."

"Biz tabiatı korudukça, tabiat da bizi korur." sözleri ağaçların, ormanların, derelerin, göllerin, denizlerin ve tüm canlıların ne kadar kıymetli olduğunu anlatır.

Bize emanet edilmiş bu güzellikleri en iyi şekilde yaşamak, korumak, bu emaneti aldığımız gibi yeni nesillere aktarmak en önde gelen görevimiz olmalıdır.

Elif Esra'nın
Günüğü

Elif Esra
ŞAHİN

Serçenin Hüznü

26

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2025

Sevgili arkadaşlar, biz insanlar doğumumuzdan vefatımıza kadar birçok sıkıntı ve imtihanla karşı karşıya kalırız. Bazen mutluluktan adeta uçarız, bazen de içimizi bir hüznün kaplar ve elimizden tutacak bir dost ve yardımcı ararız. Karşılaştığımız zorluklar bizi daha güçlü kılar. Hatta bizi daha büyük tehlike ve zorluklardan korur. Ama biz o gerçeği çok geç fark ederiz. Biz Müslümanlar olarak her daim Allah'a güvenip O'na derdimizi arzediriz. Çünkü Allah bize şah damamızdan daha yakın olandır. İşte bu gerçeği bize anlatan bir hikâyeyi sizlerle paylaşmak istiyorum:

Hikâye odur ki bir gün bir serçe, Allah'a küsmüştü. Günler geçiyordu ve serçe Rabb'ine bir şey demiyor, içine kapanmış, derin bir hüznü boğulmuştu. Melekler merakla Allah'a serçeyi soruyorlardı ve her defasında Allah, meleklerle; "O gelecek! Çünkü onun sesini duyacak tek varlık benim ve onun minik kalbindeki derdini anlayacak olan da yalnız benim." diyordu.

Bir zaman sonra serçe; kalbi hüznü, gözü yaşla dolu bir halde bir ağacın dalına kondu. Hiçbir şey söylemiyordu, öyle sessiz sessiz bekliyordu. Allah, serçeye seslendi;

- Söyle bana! Canını sıkın ve kalbini hüznü boğan nedir?

Melekler serçe ne söyleyecek diye ona bakıyordu. Serçe mahzun, biraz da sitemli ses tonuyla;

- Küçük bir yuvam vardı; yorulduğumda dinlendiğim, üşüdüğümde sığındığım. Kimseyi rahatsız etmiyordum ve kocaman dünyada ufaklık bir yerdin, kimsenin yerini dar etmiyordu. Sen onu da bana çok gördün, neydi o zamansız fırtına? Esip yıktı yuvamı ve beni yuvasız bıraktı.

Artık konuşamadı serçe, sözleri boğazında düğümlendi. Sessizlik Arş-ı Rahman'da yankı-

lanıyordu ve melekler başlarını eğmiş Allah'ın vereceği cevabı bekliyordu.

Allah;

- Ey serçe! Sen benim kulum değil misin?

- Elbette kulunum Allah'ım!

- Öyleyse niye benim yapıp ettiklerime razı olmuyorsun da bilmediğin bir şeyi sorguluyorsun?

Serçe boynunu bükmüştü. Yüce Allah şöyle seslendi;

- Ben size demedim mi! Sizin hayır bildiğinizde şer, şer bildiğinizde hayır olabilir diye?

Serçe suçluluk içinde başını eğiyordu. Sonra cevap verdi;

- Dedin Allah'ım.

- O halde neden hikmetini bilmediğin şeyleri sorguluyorsun?

Serçe hiçbir şey söyleyemedi. Mutlaka yuvasının yıkılışında bir hikmet vardı ama neydi o? Yüce Allah, meleklerin de serçenin de merak ettiği o hikmeti açıkladı;

- Sen, o yuvanda dinlenirken seni avlamak isteyen bir yılan yuvana doğru geliyordu. Seni yılandan korumak için fırtınaya emrettim yuvanı yıksın diye. Böylece sen oradan uzaklaşarak yılandan kurtuldun. Nice belalar var ki muhabbetimle senden uzaklaştırdım. Oysa sen, kuşatıcı muhabbetimi görmüyor, geçici belalardan dolayı bana düşman oluyorsun...

Serçe mahcup bir şekilde boynunu bükmüş, hayatının en önemli dersini almıştı. Sevgili arkadaşlar, bizler de her an bizi görüp gözeten Allah'a güvenip işlerimizi ve dertlerimizi O'na arzedelim. Bizim sesimizi duyacak tek varlık ancak O'dur. Kalın sağlıcakla...

Seda
Bayrak
DURGUT

Hayalci Çocuk

28

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2025

Çocuk, az önce bulduğu sandığa bakarken karışık kafasını ve anlamlandıramadığı duygularını düşündü. Duyguları ve duyguların insana neleri kazandırıp neleri kaybettiğini...

Sandığı sokağın orta yerinde bulmuştu. İçinde olabilecekleri tahmin ederek eve yürümeye başladı. Tahta bir sandık için oldukça hafif, diye düşünmeden de edemedi.

Eve geldiğinde herkese selam verip odasına gitti. Annesi sandığı görmemişti neyse ki. Görseydi, sokaktan bulduğu şeyleri eve getirme konusunda yeni bir nutuk atmaya başlayacaktı. Neyse ki çocuk bugün şanslı gündeydi...

Sandığın kapağını açtı. Bir anlığına neden bu kadar kolay açıldığını düşündü, aklının ucundan geçmek tam anlamıyla böyle bir şey olsa gerekti.

Fosforlu yeşil defter ilk gözüne çarpan şeydi. Defterin kapağına aynı renkte bir kalem takılıydı. Onları bir kenara bırakıp gazoz kapaklarının olduğu minik torbayı salladı. Her biri farklı renkteydi, eski oldukları her hâllerinden belliydi.

Onları kenara koyup sandığın altında bulunan, sulu boyayla yapılmış; denizin, güneşin, zeytin ağacının, gülümseyen bir çocuğun ve yanındaki gülümseyen adamın, buğday yiyen güvercinlerin ve bıyıkları süte bulanmış kedilerin olduğu resmi aldı eline. Bu arada resmin altında kalan küçük

müzik kutusunu ilk anda fark etmediğine şaşırıdı. Balonlarla süslü bir lunapark vardı üstünde. Kapağını açıp kenarındaki minik kolu çevirmeye başlayınca odaya tatlı bir melodi yayıldı.

Çocuk gözlerini kapatıp müziği dinlerken nasıl bir yolculuğa çıktığının farkında değildi...

Az önce baktığı resmin içindeydi şu an. Bir çocukla babası denizin karşısındaki banka oturdu. Çocuk elindeki torbadan sütü çıkardı. Kedilere paylaştırdı. Sonra güvercinlere buğdaylarını serpiştirdi. Babasının yanına otururken gazozunun kapağını açtı ve bir yudum aldı. Kapağı, diğer kapakların olduğu minik torbaya attı. Torbayı cebine koydu. Sonra çantasından çıkardığı bir şişe suyu bankın arkasındaki zeytin ağacına azar azar dökmeye başladı. Bir yandan ağaçla konuştu bir yandan suyu, tıpkı bir bebeğe verir gibi, ağacın köküne itinayla döktü.

Babası çocuğa bakıp gülümsedi. Cebinden çıkardığı minik müzik kutusunu çocuğun çantasına attı. Ne de olsa çocuklar minik sürprizlere bayılırlardı.

Çocuk gazozundan bir yudum daha aldı. Sonra da yeşil defterine, yeşil kalemle olanları yazmaya başladı. "Belki bir gün yaşadıklarımı bir sandığa doldururum. Ve o sandığı birileri bulur, benim yaşadıklarımı tekrar yaşar. İçi huzurla, merhametle ve iyilikle dolar. Belki bir gün..."

Ayşe Gül
PINAR

Kavun

50

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2025

Sıcak yaz günlerinde hem serinletici hem de çok lezzetli bir meyve olan kavun tatlı mı tatlı, sulu mu sulu; hem tadıyla hem de sağlığınıza olan faydalarıyla meyveler arasında özel bir yere sahiptir. Haydi gel, birlikte kavunu yakından tanıyalım!

Kavun, sıcak ve güneşli havaları çok sever. Bu yüzden Türkiye’de en çok İç Anadolu, Ege, Güneydoğu Anadolu ve Akdeniz bölgelerinde yetişir. Özellikle Kırkağaç kavunu, Türkiye’nin en meşhur kavunları arasındadır. Tarlalarda yetiştirilen kavunlar yaz aylarında toplanır ve sofralarımıza gelir.

Kavun genellikle dilimlenerek yenir. Kabuk kısmı soyulduktan sonra içindeki çekirdekler çıkarılır. Ardından tatlı ve serinletici iç kısmı afiyetle yenir. Ayrıca kavun, bazı meyve salatalarına eklenebilir veya meyve

suyu şeklinde kullanılabilir. Bazı insanlar kavun kabuklarından reçel bile yapar!

Kavun sadece lezzetli değil, aynı zamanda vücudumuz için çok faydalıdır. Bol su içerdiği için vücudu serinletir ve susuzluğumuzu giderir. C vitamini açısından zengindir, bu da bağışıklık sistemimizi güçlendirir. Göz sağlığı için faydalı olan A vitamini içerir. Lifli bir meyvedir, yani bağırsaklarımızın düzenli çalışmasına yardımcı olur. Enerji verir ama çok fazla kalori içermez, bu yüzden sağlıklı bir atıştırmalıktır.

Kavun, yaz aylarında ferahlatan, sağlığa dost ve çok lezzetli bir meyvedir. Tıpkı karpuz gibi, pikniklerin, yaz sofralarının ve çocukların favorisi olmayı hak eder. Eğer sen de tatlı ve sulu meyveleri seviyorsan, kavunu mutlaka denemelisin!

Postlarımızdan ilginç Bilgiler

**YERYÜZÜNDE
HIÇ UYUMAYAN CANLI TÜRÜ
KARINCALARDIR. AYRICA KARINCALARIN AKCIĞERLERİ
YOKTUR. OKSİJEN, İÇERİYE KARINCALARIN GÖVDELERİNDEKİ
KÜÇÜK DELİKLERDEN GİRMEKTEDİR.**

**DENİZ KAPLUMBAĞASININ BIRAKTIĞI
1000 YUMURTADAN ÇIKAN YAVRULARDAN YALNIZCA 1-2
TANESİ YETİŞKİNLİĞE ERİŞEBİLMEKTEDİR.**

**SAKALLI AKBABALAR DOĞADA MAKYAJ
YAPAN TEK HAYVANLARDIR. BİLİNÇLİ OLARAK BEYAZ
OLAN TÜYLERİNİ KIRMIZI ÇAMURLA BOYARLAR.**

**ARI VE SİVRİSİNEKLERİN ÇIKARDIKLARI SESLER,
KANATLARININ HIZLI ŞEKİLDE HAREKET ETMESİNDEN ÇIKAR.**

Zekât Veren Karınca

*Evvel zaman içinde
İki yokmuş, bir varmış;
Yemyeşil ovalarda
Bir karınca yaşarmış.*

*Her gün pazara gidip
Ticaretle uğraşmış,
İşi doğru olunca
Kazancı dolup taşmış.*

*Bazıları yatarken
Gece gündüz çalışmış;
Dostlarını geçince
Kendisiyle yarışmış.*

*Bu gayretler önüne
Nice nimetler sermiş,
Çalışkan karıncaya
Allah daha çok vermiş.*

*Alışveriş yapınca
Pek çok parası olmuş,
Kasa ağzına kadar
Çil çil altınla dolmuş.*

*Servetinin içinden
Kırkta biri ayırmış,
Yardıma muhtaç olan
İnsanları doyurmuş.*

*Hem yerine getirmiş
Gül İslam'ın şartını;
Hem fakirleri gezip
Dağıtmış zekâtını.*

Bestami Yazgan

*“İnsana Mevlâ'sını
hatırlatmak, insanı daima Mevla'sının
huzurunda tutmak ne büyük bir şeydir.
İnsanı her türlü fenalıktan uzak bulunduracak, onu
meleklerden daha yükseklere çıkaracak olan namazdan
daha ulvî ne olabilir! Her hangi bir kimsenin namaz
kılmadığı haliyle, namaz kıldığı hâlini karşılaştırırsanız
onun ahlâk üzerinde ne yüksek tesiri olduğunu anlamakta
güçlük çekmezsiniz. Kibri kırmak, kardeşliğe
hazırlanmak, Allah rızası için iş yapmaya
alışmak da namazın ahlâk üzerindeki
faydalarındandır.”*

Es-Seyyid Osman Hulûsi Efendi (k.s.)

